

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Finanzgericht Rheinland-Pfalz (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hornbach-Baumarkt-AG κατά Finanzamt Landau

(Υπόθεση C-382/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Φόρος εταιριών — Ρύθμιση κράτους μέλους — Προσδιορισμός του φορολογητέου εισοδήματος των εταιριών — Όφελος που παρέχεται δωρεάν από ημεδαπή εταιρία σε εδρεύουσα στην αλλοδαπή εταιρία με την οποία συνδέεται με σχέσεις αλληλεξαρτήσεως — Διόρθωση των φορολογητέων εισοδημάτων της ημεδαπής εταιρίας — Μη διόρθωση των φορολογητέων εισοδημάτων στην περίπτωση που πανομοιότυπο όφελος παρέχεται από ημεδαπή εταιρία σε άλλη ημεδαπή εταιρία με την οποία συνδέεται με τέτοιου είδους σχέσεις — Περιορισμός της ελευθερίας εγκαταστάσεως — Δικαιολογητικός λόγος)

(2018/C 259/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Rheinland-Pfalz

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Hornbach-Baumarkt-AG

κατά

Finanzamt Landau

Διατακτικό

Το άρθρο 43 ΕΚ (νυν άρθρο 49 ΣΛΕΕ), σε συνδυασμό με το άρθρο 48 ΕΚ (νυν άρθρο 54 ΣΛΕΕ), έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται, κατ' αρχήν, σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, βάσει της οποίας τα εισοδήματα εδρεύουσας σε κράτος μέλος εταιρίας η οποία παρέσχε σε εταιρία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος, με την οποία συνδέεται με σχέσεις αλληλεξαρτήσεως, οφέλη υπό όρους οι οποίοι αποκλίνουν από εκείνους που θα είχαν συμφωνήσει υπό τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες ανεξάρτητοι μεταξύ τους τρίτοι πρέπει να υπολογίζονται στο ύψος στο οποίο θα ανέρχονταν εάν είχαν εφαρμοστεί οι όροι που θα είχαν συμφωνήσει οι τρίτοι αυτοί και να υπόκεινται σε διόρθωση, ενώ δεν γίνεται τέτοια διόρθωση των φορολογητέων εισοδημάτων όταν τα ίδια αυτά οφέλη έχουν παρασχεθεί από ημεδαπή εταιρία σε άλλη ημεδαπή εταιρία, με την οποία συνδέεται με σχέσεις αλληλεξαρτήσεως. Πάντως, στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει αν η επίμαχη στην κύρια δίκη ρύθμιση παρέχει τη δυνατότητα στον ημεδαπό φορολογούμενο να αποδείξει ότι οι συγκεκριμένοι όροι συμφωνήθηκαν για εμπορικούς λόγους που απορρέουν από τη θέση του ως εταίρου στην αλλοδαπή εταιρία.

⁽¹⁾ ΕΕ C 343 της 19.9.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 29ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW κ.λπ. κατά Vlaams Gewest

(Υπόθεση C-426/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Διασφάλιση της καλής μεταχειρίσεως των ζώων κατά τη θανάτωσή τους — Ιδιαίτερες μέθοδοι σφαγής που προβλέπονται από λατρευτικούς τύπους — Μουσουλμανική γιορτή της θυσίας — Κανονισμός (ΕΚ) 1099/2009 — Άρθρο 2, στοιχείο ια' — Άρθρο 4, παράγραφος 4 — Υποχρέωση τελέσεως της λατρευτικού τύπου σφαγής εντός σφαγείου ανταποκρινόμενου στις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) 853/2004 — Κύρος — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 10 — Θρησκευτική ελευθερία — Άρθρο 13 ΣΛΕΕ — Σεβασμός των εθνικών εθίμων σε θέματα λατρευτικών τύπων]

(2018/C 259/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW, Unie van Moskeeën en Islamitische Verenigingen van Limburg, VZW, Unie van Moskeeën en Islamitische Verenigingen Oost-Vlaanderen, VZW, Unie der Moskeeën en Islamitische Verenigingen van West-Vlaanderen, VZW, Unie der Moskeeën en Islamitische Verenigingen van Vlaams-Brabant, VZW, Association Internationale Diyanet de Belgique, IVZW, Islamitische Federatie van België, VZW, Rassemblement des Musulmans de Belgique, VZW, Erkan Konak, Chaïbi El Hassan

κατά

Vlaamse Gewest,

παρισταμένης της:

Global Action in the Interest of Animals (GAIA) VZW

Διατακτικό

Από την εξέταση του προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του άρθρου 4, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1099/2009 του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2009, για την προστασία των ζώων κατά τη θανάτωσή τους, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο ια', του κανονισμού αυτού, υπό το πρίσμα του άρθρου 10 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 13 ΣΛΕΕ.

(¹) EE C 383 της 17.10.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2018 [αίτηση του Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Zsolt Sziber κατά ERSTE Bank Hungary Zrt

(Υπόθεση C-483/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Προστασία των καταναλωτών — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Συμβάσεις δανείου σε ξένο νόμισμα — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει ειδικές δικονομικές απαιτήσεις για την προβολή καταχρηστικότητας — Αρχή της ισοδυναμίας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας)

(2018/C 259/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Zsolt Sziber

κατά

ERSTE Bank Hungary Zrt

παρισταμένης της: Mónika Szeder

Διατακτικό

1) Το άρθρο 7 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι καταρχήν δεν αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει ειδικές δικονομικές απαιτήσεις, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, για αγωγές καταναλωτών οι οποίοι συνήψαν συμβάσεις δανείου σε ξένο νόμισμα περιλαμβάνουσες ρήτρα η οποία προβλέπει διαφορά (*spread*) μεταξύ της συναλλαγματικής ισοτιμίας που ισχύει για την εκταμίευση του δανείου και εκείνης που ισχύει για την αποπληρωμή του και/ή ρήτρα η οποία προβλέπει δικαίωμα μονομερούς τροποποίησης παρέχον στον δανειστή δυνατότητα αυξήσεως των τόκων, των εξόδων και του κόστους, υπό την προϋπόθεση ότι η διαπίστωση της καταχρηστικότητας των ρητρών μιας τέτοιας συμβάσεως καθιστά δυνατή την αποκατάσταση της νομικής και πραγματικής καταστάσεως στην οποία θα τελούσε ο καταναλωτής ελλείψει των ως άνω καταχρηστικών ρητρών.